

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»

ΝΟΜΟΣ ΠΕΛΛΑΣ

ΔΗΜΟΣ ΕΔΕΣΣΑΣ**ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ**

**ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΤΗΣ 7^{ης} ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΕΔΕΣΣΑΣ ΣΤΙΣ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 2016**

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ : **66/2016**

ΘΕΜΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ:

15. ΚΑΘΙΕΡΩΣΗ ΗΜΕΡΑΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΑΡΓΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ Δ.Ε. ΒΕΓΟΡΙΤΙΔΑΣ ΗΤΟΙ ΓΙΑ ΤΙΣ Τ.Κ. ΑΡΝΙΣΣΑΣ, ΠΑΝΑΓΙΤΣΑΣ, ΠΕΡΑΙΑΣ, ΑΓ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Σήμερα Παρασκευή 4 Μαρτίου 2016 και ώρα 19.00' το Δημοτικό Συμβούλιο συνήλθε σε τακτική δημόσια συνεδρίαση στην αίθουσα συνεδριάσεων του Δημοτικού Συμβουλίου Έδεσσας, ύστερα από την με αριθμ. πρωτ. 4.137/29-2-2016 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου κ. Φίλιππου Γκιούρου, η οποία δημοσιεύτηκε στον ειδικό χώρο ανακοινώσεων του Δημοτικού Καταστήματος και επιδόθηκε νόμιμα, όπως ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 67 του Ν. 3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης».

Πριν από την έναρξη της συνεδρίασης ο Πρόεδρος διαπίστωσε ότι ήταν παρόντα τα 23 από τα 27 μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου και ονομαστικά οι:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

1	Γκιούρος Φίλιππος (Πρόεδρος)	13	Μάρκου Διονύσιος
2	Παρθενόπουλος Γεώργιος (Αντιπρόεδρος)	14	Μουράτογλου Ιωάννης
3	Βερικούκης Χρήστος	15	Πέtkος Χρήστος
4	Γώγας Δημήτριος	16	Σαμλίδης Μιχαήλ
5	Δασκάλου Χρήστος	17	Σόντρας Ιωάννης

6	Δημητριάδης Βασίλειος	18	Ταμβίσκου Ευτυχία
7	Δίου Αναστάσιος	19	Ταπαζίδης Δημήτριος
8	Ζδρου Αικατερίνη	20	Τσιβόγλου Χρήστος
9	Ιατρίδου – Βλαδίκια Αναστασία	21	Φουνταλής Μιχαήλ
10	Κατσάρα – Βλάχου Μαρία	22	Φράγκου-Κυανίδου Ελισάβετ
11	Κούκος Γεώργιος	23	Χατζόγλου Ιωάννης
12	Λαμπρόπουλος Κωνσταντίνος		

ΑΠΟΝΤΕΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ

αν και κλήθηκαν νόμιμα

1	Πισλίνας Χρήστος (Γρ/τεας)	3	Πασχάλης Αλέξανδρος
2	Αρβανιτίδου-Ιωσηφίδου Ζωγράφα	4	Ρυσάφης Αντώνιος

Στη συνεδρίαση προσκλήθηκαν νόμιμα ο Πρόεδρος της Δ.Κ. Έδεσσας, οι Πρόεδροι των Τοπικών Κοινοτήτων και ο Εκπρόσωπος της Τοπικής Κοινότητας Γραμματικού για τα θέματα που περιλαμβάνονται στην ημερήσια διάταξη και αφορούν τις αντίστοιχες κοινότητές τους και παραβρέθηκε μόνο ο Εκπρόσωπος της Τοπικής Κοινότητας Γραμματικού κ. Νικόλαος Μούκας.

Ο Δήμαρχος κ. Δημήτριος Γιάννου προσκλήθηκε και παρίσταται στη συνεδρίαση.

Στη συνεδρίαση παραβρέθηκε και η Ουρανία Πασιαλή, τακτική υπάλληλος του Δήμου για την τήρηση των πρακτικών.

Ο Πρόεδρος ύστερα από τη διαπίστωση ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης και τα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου άρχισαν να συζητούν τα θέματα.

Ο Πρόεδρος εισηγούμενος το 15^ο θέμα της ημερήσιας διάταξης, έθεσε υπόψη των μελών του Δημοτικού Συμβουλίου την από 4.3.2016 εισήγηση του Αντιδημάρχου στα όρια της Δ.Ε. Βεγορίτιδας κ. Χρήστου Βερικούκη, η οποία έχει ως εξής:

«Μετά την κατασκευή του Μνημείου για τη Μάχη της Άρνισσας, προς τιμήν των πεσόντων Ηρώων που θυσιάστηκαν εκεί, και έπειτα από προτροπή και υποβολή αιτημάτων από πολλούς κατοίκους της ευρύτερης περιοχής της Άρνισσας, αλλά και των τοπικών Συλλόγων, ζητούμε, με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, να ορίσετε την 5^η Νοεμβρίου εκάστου έτους ως Ημέρα Απελευθέρωσης της Άρνισσας και ως

ημέρα τοπικής αργίας για όλες τις Τοπικές Κοινότητες της Δ.Ε. Βεγορίτιδας. Επίσης, ο Εκπρόσωπος της Τ.Κ. Γραμματικού με το αριθμ. πρωτ. 4519/4.3.2016 έγγραφο και τα συμβούλια των Τοπικών Κοινοτήτων Άρνισσας, Αγ. Αθανασίου, Παναγίτσας και Περαιάς με τις αριθμ. 12/2016, 1/2016, 4/2016 και 1/2016 αντίστοιχα ομόφωνες αποφάσεις τους γνωμοδοτούν θετικά υπέρ του ορισμού της 5ης Νοεμβρίου εκάστου έτους ως ημέρα Απελευθέρωσης της Άρνισσας και καθιέρωσή της ως αργία.

Τέλος, πρέπει να τονίσω το γεγονός ότι σημαντική βοήθεια, αφορμή και έναυσμα όλων των μέχρι σήμερα εκδηλώσεων αποτέλεσε η καθοριστική τοποθέτηση του εκπαιδευτικού – ιστορικού συντοπίτη μας κ. Ιωάννη Παπαλαζάρου, ο οποίος μας απέστειλε και σχετικό αίτημα, στο οποίο αναφέρονται τα γεγονότα από ιστορικής πλευράς».

Στη συνέχεια ο Πρόεδρος έθεσε υπόψη των μελών την επιστολή του εκπαιδευτικού - συγγραφέα κ. Ιωάννη Παπαλαζάρου, η οποία έχει ως εξής:

«Αξιότιμε κ. Πρόεδρε

Επιτρέψατέ μου, με την επιστολή μου αυτή, να σας εκφράσω, με όλη την εκτίμησή μου προς το πρόσωπό σας, κάποιες σκέψεις και προβληματισμούς μου για την επέτειο της Μάχης του Οστρόβου (Άρνισσας), σχετικά με τον τρόπο της οργάνωσης και της καθιέρωσής της.

Για το ιστορικό της 2ημέρου μάχης σας επισυνάπτω άρθρο μου όπου συνοπτικά περιγράφονται τα γεγονότα και κυρίως αξιολογείται και τονίζεται η σημασία της νίκης του Στρατού μας, τόσο για τους οικισμούς της λεκάνης της Βεγορίτιδας όσο και για την περαιτέρω νικηφόρο πορεία του προς το Αμύνταιο (6 Ν/μβρίου), Φλώρινα (7 Ν/μβρίου) και Καστοριά (11 Ν/μβρίου).

Το νικηφόρο αποτέλεσμα συνοδεύθηκε από δεκάδες τραυματιών και από τρεις νεκρούς στρατιώτες, που τάφηκαν στον τόπο της μάχης. Τα οστά τους παρέμειναν επί μια 25ετία περίπου στο χώρο αυτό, που εν τω μεταξύ καλλιεργούνταν σαν αμπέλι.

Το φθινόπωρο του 1936 ήρθε στην περιοχή μια επιτροπή του Γ.Ε.Σ. και με την παρουσία του Προέδρου της Άρνισσας Σταύρου Χατζηχαρίση και του Δασονόμου Ιωάννη Βαρδάκα, επιστρατεύθηκαν δυο νεαροί Αρνισσιώτες, ο Δημ. Κάρτας και ο Περικλής Ηλιάδης (ο τελευταίος έφυγε από τη ζωή μόλις πριν από 15 ημέρες σε ηλικία 95 ετών) να ανασκάψουν προσεκτικά το αμπέλι. Βρέθηκαν πράγματι τα οστά των στρατιωτών και εναποτέθηκαν σε κοινό τάφο σε άλλο σημείο της περιοχής.

Στις αρχές της 10ετίας του 1980, κατά τη διάνοιξη του δρόμου προς την Άρνισσα, από άγνοια χειριστού οδοποιητικού μηχανήματος, ανασκάφηκε ο δεύτερος

τάφος και βγήκαν στην επιφάνεια τα οστά των νεκρών στρατιωτών. Με την φροντίδα του Ιερέα της τοπικής Ενορίας, συσκευάστηκαν προσεκτικά και τοποθετήθηκαν κάτω από την Αγία Τράπεζα του ναού της Αγίας Τριάδος της Άρνισσας.

Πριν από μια 10ετία περίπου, άρχισα να συγκεντρώνω πληροφορίες από επίσημες γραπτές πηγές, ψηφίδα προς ψηφίδα, για την εν πολλοίς ελάχιστα γνωστή Μάχη του Οστρόβου. Όταν θεώρησα επαρκή τα στοιχεία της έρευνάς μου, τα δημοσίευσα σε εφημερίδες και ιστορικά περιοδικά, για να λάβουν γνώση, κυρίως οι κάτοικοι και οι μαθητές της περιοχής για τα ιστορικά γεγονότα του τόπου μας.

Από τις αρχές του 2010, με τη συνεργασία του κ. Αθαν. Βαρδάκα, συντ/χου Δασικού, αρχίσαμε μια επίμονη επικοινωνία και αλληλογραφία με το Γ.Ε.Σ. για την ονομαστική ταυτοποίηση των τριών νεκρών στρατιωτών.

Η προσπάθεια δεν άργησε να αποδώσει καρπούς, στις αρχές του 2011, όταν το Γ.Ε.Σ. με το υπ'αριθμ. Φ.485.41/4/142913 Σ.241/13-1-2011 έγγραφό του μας γνωστοποίησε την ταυτότητα των νεκρών στρατιωτών, πλήρη τα στοιχεία τους, την καταγωγή τους, το βαθμό που έφεραν, τον ακριβή τόπο και χρόνο που έπεσαν στη μάχη.

Από το σημείο αυτό αρχίζει η προσωπική μου προσπάθεια να πείσω Δημοτικούς και τοπικούς παράγοντες για την αναγκαιότητα τοποθέτησης ενός μνημείου, όπου θα ενταφιάζονταν τα οστά, θα τιμάται η μνήμη και η επέτειος της Μάχης.

Δεν άργησα να βρω την πρόθυμη στήριξη και άμεση ανταπόκριση που χρειαζόμουν τόσο από τον ίδιο τον Δήμαρχο, Δημήτρη Γιάννου, όσο και από τους Αντιδημάρχους, τον πρώην Γιώργο Κωστίδη και τον πρώην και νυν Χρήστο Βερικούκη. Ήταν μια συνεχής και θερμή συμπαράσταση που, πέρα από την προσωπική ηθική ικανοποίηση, απέφερε στην ώρα του το αναμενόμενο αποτέλεσμα: το μνημείο να πάρει τις διαστάσεις και τη μορφή, όπως το είχα προβλέψει και σχεδιάσει και κυρίως να είναι έτοιμο για τα αποκαλυπτήριά του κατά την επέτειο της 100ετίας της Μάχης, στις 5 Νοεμβρίου 2012.

Από την ημέρα εκείνη μέχρι και σήμερα, τιμάται η επέτειος με τον σεβασμό και την ευπρέπεια που αρμόζει και επιβάλλεται και με την ανελλιπή παρουσία και του Δημάρχου και τη δική σας. Όμως αυτό που υπολείπεται, κ. Πρόεδρε, είναι η επισημοποίηση και καθιέρωση της ημέρας της 5^{ης} Νοεμβρίου ως τοπικής επετείου απελευθέρωσης από τον οθωμανικό ζυγό για την Άρνισσα και τους οικισμούς του πρώην Δήμου Βεγορίτιδας, με απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, ώστε να

παγιωθεί ως θεσμός και να αποφεύγονται ερωτήματα και αδιέξοδα του τύπου: Θα γιορτασθεί κι εφέτος;

Με ποιον τρόπο και πότε; Τι θα κάνουν τα σχολεία;

Μια απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, που θα ορίσει τον χρόνο, τον τρόπο και το περιεχόμενο της επετείου, όπου θα ληφθούν υπ' όψη τοπικές κοινωνικές παράμετροι και επιμέρους διαδικασίες, πιστεύω ότι θα δώσει το νόημα, την οντότητα και την απαιτούμενη εγκυρότητα στην εκδήλωση, ώστε να αντιμετωπισθεί με ενδιαφέρον από τους κατοίκους της περιοχής και πρωτίστως με τον απαιτούμενο σεβασμό από τους μαθητές.

Εάν εισάγετε το θέμα προς συζήτηση στο Δημ. Συμβούλιο και κρίνετε απαραίτητη, έστω και συμβολική, την παρουσία μου, με ιδιαίτερη χαρά και τιμή θα παραστώ. Ζητώ συγγνώμη για τον πολύτιμο χρόνο σας που αναλώσατε στην ανάγνωση της αρκετά μακρόσυρτης επιστολής μου.

Πάντα στη διάθεσή σας μετά τιμής»

Κατόπιν ο Πρόεδρος έθεσε υπόψη των μελών το επισυναπτόμενο άρθρο του κ. Ιωάννη Παπαλαζάρου, όπου συνοπτικά περιγράφονται τα γεγονότα κατά τη μάχη του Οστρόβου (Άρνισσας) στις 4-5 Νοεμβρίου 1912, και το οποίο έχει ως εξής:

«Η τελευταία μάχη του Μακεδονικού Αγώνα δόθηκε, ως γνωστόν, στην κορυφή της Πιπερίτσας (1.998 μ.), επτά χλμ ΒΔ του Αγίου Αθανασίου (Τσέγανης) στις 8 Ιουλίου του 1908, όπου οι Κρήτες οπλαρχηγοί, Βολάνης, Νικολούδης και Καραβίτης, με τα σώματά τους και την πολύτιμη βοήθεια του Τσεγανιώτη Μακεδονομάχου Χρήστου Τζίκα, παγίδεψαν την μεγάλη τσέτα του Τζόλε και της προκάλεσαν σοβαρές απώλειες.

Τις επόμενες ημέρες εκδηλώθηκε το κίνημα των Νεότουρκων που ανέτρεψε τον Σουλτάνο Αβδούλ Χαμίτ, επέβαλε το Σύνταγμά τους και με υποχρεωτική ανακωχή, διέκοψαν τις ένοπλες συγκρούσεις Ελλήνων–Βουλγάρων στην Μακεδονία.

Ο Μακεδονικός Αγώνας δεν απέφερε την ποθούμενη ελευθερία στην Μακεδονία, ωστόσο προετοίμασε κατάλληλα το έδαφος, αναζωπύρωσε το φρόνημα και αναθέρμανε τις ελπίδες των Μακεδόνων, ενώ, παράλληλα, αφύπνισε τις συνειδήσεις και κέντρισε επιτέλους το σοβαρό ενδιαφέρον των κυβερνώντων στην Αθήνα, με αποτέλεσμα τους δύο Βαλκανικούς Πολέμους που ακολούθησαν, κατά τα έτη 1912-1913, με την αίσια έκβαση των οποίων, από τη νικηφόρα προέλαση του στρατού μας, ελευθερώθηκε όλη η Βόρεια Ελλάδα και διπλασιάσθηκε η χώρα γεωγραφικά και πληθυσμιακά.

Ο Πρώτος Βαλκανικός Πόλεμος κηρύχτηκε στις αρχές Οκτωβρίου του 1912 από τις τέσσερις βαλκανικές χώρες (Ελλάδα, Σερβία, Βουλγαρία και Μαυροβούνιο), οι οποίες, παρά τις έντονες μεταξύ των διαφορές, ειδικά των τριών πρώτων για τις κοινές διεκδικήσεις τους επί του μακεδονικού εδάφους, κήρυξαν σχεδόν ταυτόχρονα τον πόλεμο εναντίον της Τουρκίας.

Ο Ελληνικός Στρατός κήρυξε τον πόλεμο στις 5 Οκτωβρίου 1912, και μετά από πολυήμερες και πολύνεκρες μάχες, στο Σαραντάπορο και στα Στενά της Πέτρας, απελευθέρωσε την Ελασσόνα, τα Σέρβια και την Κοζάνη. Στη συνέχεια, ο Στρατός μας, έχοντας επί κεφαλής τον Διάδοχο Κωνσταντίνο, με απαίτηση του Πρωθυπουργού Ελ. Βενιζέλου, άλλαξε την προς το Μοναστήρι πορεία του, στράφηκε προς ανατολές και ελευθέρωσε διαδοχικά τη Βέροια, τη Νάουσα και την Έδεσσα, στις 16, 17 και 18 Οκτωβρίου, έδωσε την διήμερη, αποφασιστική και πλέον πολύνεκρη μάχη των Γιαννιτσών, στις 19 και 20 Οκτωβρίου και σε πέντε ημέρες έμπαινε νικητής και τροπαιούχος στη Θεσσαλονίκη, την ημέρα του Αγίου Δημητρίου, προστάτη και πολιούχου της.

Στη Δυτική Μακεδονία είχε μείνει η 5^η Μεραρχία, με εντολές, αφού εξασφαλίσει τον έλεγχο των περιοχών Αμυνταίου-Φλωρίνης, στη συνέχεια να προχωρήσει προς το Μοναστήρι. Δυστυχώς από ατυχείς κινήσεις της και από σημαντικές απώλειες που υπέστη, αναγκάστηκε να υποχωρήσει προς την Κοζάνη, δίνοντας έτσι την ευκαιρία στους Τούρκους να ανακτήσουν στρατιωτικά την περιοχή του Αμυνταίου, τη λεκάνη της Βεγορίτιδας και τις επόμενες μέρες να φτάσουν μέχρι τα πρόθυρα της Έδεσσας, κλείνοντας δρόμους, διαβάσεις και επικοινωνίες μεταξύ Θεσσαλονίκης και Μοναστηρίου.

Το Ελληνικό Γενικό Στρατηγείο, αντιλαμβανόμενο τον άμεσο κίνδυνο να απολεσθούν εδάφη που με αιματηρούς αγώνες είχαν απελευθερωθεί λίγες μέρες νωρίτερα, έδωσε εντολή αναστροφής των στρατιωτικών δυνάμεων, από τη Θεσσαλονίκη προς την Έδεσσα. Έτσι, τέσσερις μεραρχίες του Στρατού μας, 1^η, 3^η, 4^η και 6^η και ένα σύνταγμα ιππικού, υπό τον Αρχιστράτηγο Κωνσταντίνο, έφυγαν ολοταχώς στις 29 Οκτωβρίου για την Έδεσσα.

Η κίνηση των στρατευμάτων υπήρξε ταχύτατη. Με συνεχή πεζοπορία τριών ημερών και υπό ραγδαία βροχή, έφτασαν στη Σκύδρα, όπου εγκαταστάθηκε η 1^η Μεραρχία με το Στρατηγείο. Η 3^η Μεραρχία κινήθηκε προς την Έδεσσα, με αποστολή της εκκαθαριστικές επιχειρήσεις εναντίον τουρκικών αποσπασμάτων στον Άγρα, στα Βρυτά και στο Νησί και μέσω Παναγίτσας και Ζέρβης, είχε ως τελικό προορισμό τον

Άγιο Αθανάσιο. Η 4^η μεραρχία κινήθηκε, μέσω Φλαμουριάς επί των υψωμάτων του Βερμίου, με προορισμό το Γραμματικό, την Περαία και τους Πύργους. Η 6^η Μεραρχία, με εμπροσθοφυλακή το 18^ο Σύνταγμα Πεζικού, τρεις ημιλαρχίες ιππικού και το 1ο Ευζωνικό Σύνταγμα, ανέλαβε το κύριο βάρος των επιχειρήσεων που ήταν η απώθηση των τουρκικών δυνάμεων από τα υψώματα της Άρνισσας, της Δροσιάς και των Ξανθογείων.

Οι τουρκικές στρατιωτικές δυνάμεις (18^η Μεραρχία Μοναστηρίου και μία εφεδρική από την Κοζάνη) ήταν επίλεκτες μονάδες, αναπτυγμένες σε πέντε ενισχυμένα τάγματα πεζικού και μια πυροβολαρχία.

Οι πρώτες συγκρούσεις άρχισαν την πρωία της 4^{ης} Νοεμβρίου και κράτησαν μέχρι αργά το βράδυ, χωρίς σημαντικά αποτελέσματα. Η εμπροσθοφυλακή, αφού εξουδετέρωσε μικροαντιστάσεις του εχθρού, κατά τις απογευματινές ώρες κατάφερε να φτάσει στη γραμμή των υψωμάτων νοτιοανατολικά της Άρνισσας, όπου όμως δέχτηκε σφοδρές αντεπιθέσεις και πυρά πυροβολικού και αναγκάστηκε σε μερική υποχώρηση. Με ενισχύσεις της Μεραρχίας, αντεπιτέθηκε και κατάφερε να απωθήσει τον εχθρό στις αρχικές του θέσεις. Νυχτερινή επίθεση που επιχειρήθηκε από το 1ο Σύνταγμα Ευζώνων, συνάντησε τη λυσσώδη αντίδραση των τουρκικών δυνάμεων και δεν έφερε τα αναμενόμενα αποτελέσματα.

Τις πρωινές ώρες της επομένης (5 Νοεμβρίου 1912) η επίθεση γενικεύθηκε και ο τουρκικός στρατός υποχρεώθηκε σε υποχωρητικούς ελιγμούς. Μέχρι το μεσημέρι της ημέρας αυτής ο ελληνικός στρατός είχε επιβληθεί ολοκληρωτικά και το 1ο Ευζωνικό Σύνταγμα, που με τους 8 λόχους του πρωταγωνίστησε στις συμπλοκές, απελευθέρωσε την περιοχή μας και έμπαινε πρώτο θριαμβευτικά στην κωμόπολη της Άρνισσας. Η 3^η, η 6^η και η 4^η Μεραρχία, συνέχισαν την καταδίωξη και το σφυροκόπημα των Τούρκων στα στενά του Γκορνιτσόβου (Κέλλης) τις δύο επόμενες ημέρες (6 και 7 Νοεμβρίου) ελευθέρωσαν διαδοχικά το Αμύνταιο και την Φλώρινα.

Έτσι, από την αυγή της 5^{ης} Νοεμβρίου, μια χαρούμενη μέρα ελευθερίας ξημέρωσε για τους υπόδουλους χριστιανούς κατοίκους όλων των οικισμών της λεκάνης της Βεγορίτιδας, με μηνύματα ελπιδοφόρα για τη ζωή και την τιμή τους, για την αξιοπρέπεια και την προκοπή τους.

Πολύχρονοι αγώνες, αμέτρητες θυσίες και άφθονο αίμα συντοπιτών μας Μακεδονομάχων, εύρισκαν επιτέλους την αιώνια λύτρωση και τη δικαίωσή τους, ύστερα από 530 μαρτυρικά χρόνια τυραννικής σκλαβιάς υπό τον τουρκικό ζυγό (από το 1382 έως το 1912).

Η μάχη του Οστρόβου είχε δεκάδες τραυματιών και τρεις νεκρούς στρατιώτες, οι οποίοι τάφηκαν προσωρινά στα σημεία όπου έπεσαν. Το 1936 έγινε μετακομιδή των οστών τους σε άλλο σημείο της περιοχής και το 2012, με τη συμπλήρωση 100 χρόνων από τα ιστορικά γεγονότα, με τις επίμονες αναζητήσεις ιστορικών ερευνητών και με τη φροντίδα τοπικών παραγόντων, ενταφιάσθηκαν σε κοινό τάφο, ενώ ένα σεπτό μνημείο στήθηκε προς τιμήν τους.

Τα ονόματα των πεσόντων στρατιωτών, όπως μας τα γνωστοποίησε το Γενικό Επιτελείο Στρατού, είναι τα εξής:

- 1.- Στρατιώτης Αλεξανδρόπουλος Γ. Ιωάννης, από το χωριό Κωνσταντίνοι της Μεσσηνίας
- 2.- Στρατιώτης Καρατζάς Κ. Ανδρέας, από την Ερμούπολη Σύρου
- 3.- Στρατιώτης Ντεντάκης Ν. Βασίλειος, από το Δράμεσι της Εύβοιας.

Από το 2012, στις 5 Νοεμβρίου κάθε έτους, οργανώνεται σεμνή τελετή στο Μνημείο των πεσόντων της Μάχης, με την παρουσία μαθητών, κατοίκων της περιοχής και προσκεκλημένων και όπου καλούνται από την Κρήτη απόγονοι Κρητών πολεμιστών, οι οποίοι συμμετείχαν ως εθελοντές στην Μάχη».

Στη συνέχεια δόθηκε ο λόγος στους Δημοτικούς Συμβούλους κ.κ. Χρήστο Δασκάλου και Δημήτριο Ταπαζίδη προκειμένου να εκφράσουν τις απόψεις τους για το θέμα, όπως αναλυτικά αναφέρονται στα απομαγνητοφωνημένα πρακτικά.

Ενόψει των ανωτέρω ο Πρόεδρος καλεί το Δημοτικό Συμβούλιο να αποφασίσει σχετικά.

Το Δημοτικό Συμβούλιο αφού έλαβε υπόψη του

1. Την εισήγηση του Αντιδημάρχου στα όρια της Δ.Ε. Βεγορίτιδας
2. Το με αριθμ. πρωτ. 30.765/26.11.2015 έγγραφο του κ. Παπαλαζάρου
3. Το άρθρο 35 παρ. 10 του Ν. 3274/04 (ΦΕΚ 195/19-10-04 τ. Α')
4. Το άρθρο 1 παρ. 11 της από 29 Δεκεμβρίου 1980 Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ 299/30.12.80 τ.Α')
5. Τον Α.Ν. 198/1967 & το Π.Δ. 555/77
- 6 Την αριθμ. 36.991/3.10.2005 εγκύκλιο του ΥΠ.Ε.Σ.Δ.Δ.Α.

Αποφασίζει κατά πλειοψηφία

Την υποβολή αιτήματος προς το Υπουργείο Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης, προκειμένου να καθιερωθεί η 5^η Νοεμβρίου ως ημέρας απελευθέρωσης της Άρμισσας και τοπικής αργίας της Δημοτικής Ενότητας

Βεγορίτιδας Δήμου Έδεσσας, για τον εορτασμό της απελευθέρωσής της από τον οθωμανικό ζυγό το έτος 2012.

Ο Δημοτικός Σύμβουλος κ. Χρήστος Δασκάλου μειοψηφεί με την παραπάνω απόφαση.

Η παρούσα απόφαση πήρε αριθμό 66/2016

Αφού αναγνώστηκε το πρακτικό αυτό υπογράφεται ως ακολούθως.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.	ΤΑ ΜΕΛΗ
ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΓΚΙΟΥΡΟΣ	Βερικούκης Χρήστος, Γιώγας Δημήτριος, Δασκάλου Χρήστος, Δημητριάδης Βασίλειος, Δίου Αναστάσιος, Ζδρου Αικατερίνη, Ιατρίδου – Βλαδίκια Αναστασία, Κατσάρα – Βλάχου Μαρία, Κούκος Γεώργιος, Λαμπρόπουλος Κωνσταντίνος, Μάρκου Διονύσιος, Μουράτογλου Ιωάννης, Παρθενόπουλος Γεώργιος, Πέtkος Χρήστος, Σαμλίδης Μιχαήλ, Σόντρας Ιωάννης, Ταμβίσκου Ευτυχία, Ταπαζίδης Δημήτριος, Τσιβόγλου Χρήστος, Φουνταλής Μιχαήλ, Φράγκου-Κουανίδου Ελισάβετ, Χατζόγλου Ιωάννης.
Ακριβές απόσπασμα Έδεσσα 24.3.2016	
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ Δ.Σ.	
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ν. ΓΚΙΟΥΡΟΣ	

Εσωτερική Διανομή (ηλεκτρονικά):

- Αντιδήμαρχο στα όρια της Δ.Ε. Βεγορίτιδας κ. Χ. Βερικούκη